ANY I. Granollers 4 de Agost de 1906. NUM. 14.

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de suscripció

ESPANYA, trimestre, ... 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. . . . . 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Lletjós, 31. — GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

Solidaritat Gallega

La veu de Catalunya ja comensa á ressonar per tots els pobles espanyols. Mallorca 'ns acompanya; Guipúzcoa'ns adhereix; Valencia 's prepara; y a Galicia el distingit home públich don Ricard R. Vilariño endressa a n' els seus paisans aquesta crida:

«Las fiestas de esta clase, celebradas en Cataluña, generaron igual sentimiento en las demás regiones, al extremo de que en todas invocan el mismo ideal para la mejor realización de sus anhelos.

Este concierto de voluntades representa él despertar de las fuerzas vivas del país, para contrarrestar el funesto caciqueo que malogró en todo tiempo cuantos deseos nobles se lánzaron al ambiente para regenerar la patria común y dar de lado a todos los estorbos que en el rodar del progreso se interponen.

La Solidaridad es conjunción altruista necesaria que, compuesta de voluntades serenas é inmaculadas, prescindirá de todos los odios que engendraron los que sin preocupaciones de ninguna especie se entregaron á todo género de concupiscencias.

Galicia debe establecerla fuerte, muy fuerte, para limpiar toda la inmundicia que sobre ella lanzaron en la impunidad los mangoneadores de la alta política. Esta ha estado siempre atenta tan sólo al interés particular, sin fijarse ni una vez, ni aun por casualidad, en el interés colectivo. No otra cosa aconseja la deducción de no construir el ferrocarril directo que una Santiago con La Coruña.

A igual consideración se presta el que, siendo necesario hasta por interés nacional el ferrocaril de la costa, continúe éste empantanado, sin saber cuando tendrá hermosa realización este pensamiento acariciado por gallegos y asturianos. Idéntica consideración se puede hacer pensando en lo caros que resultan los arrastres, que impiden la exportación de los minerales del riquísimo subsuelo gallego.

¿No bastará ya de contemporizaciones con todo el fareismo al uso en nuestra región? ¿No será todavía tiempo de que elevemos alta la vista y despreciemos á cuantos bastardean los ideales más nobles de nuestra pequeña patria? Realicemos todos juntos la solidaridad gallega y ofrezcámosla después á nuestros hermanos de las regiones asturiana y Berciana, para celebrar con ellas una federación, que será potente haz de fuerza y luz, que sembrará por España y América la potencialidad de una raza que si siempre está dispuesta al trabajo, porque es sufrida, tampoco está exenta de inteligencia para contribuir con eficacia al mayor progreso de la gran patria española.»

Als catalans ens es un gran motiu de satisfacció l' escoltar aquestes veus amigues que de tots els pobles espanyols se van alsant.

Els impertinents poden entretenirse insultant á Catalunya y als catalans; així manifesten la rabia y la impotencia que senten devant del gloriós renaixement de les regions espanyoles, y especialment la catalana.

****

Associacions Agrícoles

S está imprimint un llibre que contindrá tots els trevalls premiats a Caldes de Montbuy en el Certámen que celebrá la Delegació de la Cambra Agrícola.

Entre aquestos trevalls n'hi ha un de molt extens del nostre amich D. J. Maspons y Camarasa, dedicat a estudiar totes les formes d'associació y cooperació dels agricultors catalans d'atre temps.

A continuació publiquém un capitul d' aquesta obra:

Institucions públiques de mutualitat y crédit

Apart de tantes y tant variades formes d' associació com ens ofereix la iniciativa privada, se'n registren no poques de caracter públich: la iglesia y el Municipi han donat lloch en tots temps a institucions de la mes alta estima.

Ja hem vist en el curs d'aquest trevall, que les institucions gremials, nascudes al escalf del sentiment religiós prosperaren al compás de la expansió de la vida municipal, venint a convertirse en propia substancia de la mateixa. Pero Iglesia y Municipi, feren mes que protegir aquelles associacions; ne crearen altres, fent germinar abundosament, ab varietat de fruits, la llevor feconda de la cooperació y de la mutualitat.

Indiquemne algunes d'aquestes institucions públiques, encara que sia á corre cuita.

Sagraris.—El malestar que s'ensenyorí dels camps ab la vinguda dels alarbs, que entre altres causes, motivá com hem vist la escassedat d'associacions gremials d'agricultors durant y fins molt temps després de la Reconquista, va donar lloch en cambi, a un ajuntament de productors pera la defensa mútua d' una de les principals cullites de la nostra terra, contra la rampinya de la gent serraina y dels propis naturals del país.

Ens referim als Sagraris o cellers, situats, en els cementiris al vol de les iglesies. La sagrera, paraula viva encara en el nostre llenguatje, si be significant solament cementiri, comprenía una extensió de terreno de trenta passes al voltant de la iglesia. Era un terreno privilegiat y com a tal hi portaven a guardar els pagesos els seus bens. Sant Olaguer Arquebisbe de Tarragona y els canonjes de la Seu de Barcelona, al consagrar en 14 de Novenbre de 1122 la iglesia de Santa María de Palau Solitar, confirmant a favor d'ella les possessions que tenía, li adjudicaren trenta pássos eclesiastichs per orient, mitj día y septentrió y vint per occident, declarant que posaven baix la defensa eclesiástica tot lo que hi hávía en dit espay y condenaren com a reu de sacrilegi, fins que hagués donat satisfacció a la canónica, a tot el qui temerariament prengués quelcom d'allí o invadís aquell lloch. (1)

De manera que'ls cellers, tingueren primitivament un lloch cumú: el cementiri, el voltant de la casa de Deu, a qual amparo se posaven els homes y hi posaven també els seus bens pera tenirlos mes segurs, per el respecte que infundía el lloch y per la vigilancia mútua que'ls interessats se prestaven.

Forns de puja.—Abans de que les lleys desamortisadores y les corrents uniformistes vinguessin a destruir l'arbre secular del Municipi, posseien els pobles una porció de bens comunals y multitut de rendes y d'ingressos, que feyen de la Corporació municipal una entitat autónoma y respectable, no una dependencia dels Poders superiors, ab la trista missió d'haverse de mantenir per atendre a les necessitats públiques, de les despulles que'n el flagellat contribuyent hi deixá l'insaciable voracitat del Fisch.

Resolíen allavors els Municipis diferents problemes que avuy están sense solució y que homes de seny, de les mes oposades idees, veuen tan mes propera, com mes s' acosten a cercarla en antigües y extingides institucions.

(1) Balari. *Orígenes históricos de Cataluña*. p. 31.

El Vallès. Setmanari autonomista, 4/8/1906, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Sense necessitat d'acudir a vexatoris impostos, ademés de terres patrimonials de la municipalitat, comptaven els Ajuntaments ab ben senyalades rendes del arrendament de carniceries, de la neu, de pastures, de molins d'hostals, de llotjes, de banys; cobraven censos y lloguers; tenían, en fí, ademés d'aquestes y altres fonts d'ingressos, els forns de puja, de que anem a tractar breument.

Eren forns pùblichs, en que tot el veinat hi podía anar a coure el pa, mitjansant un petit estipendi a favor del arrendatari. Moltes vegades eran dones les encarregades de pastar, la principal s'anomenaba pujera.

De forns de puja n'hi havía que no eren municipals y que sols ne disfrutaven determinats particulars. En un contracte del any 1259 consta que'l Monestir de Santes Creus s'obliga a pastar la farina que hi portin els qui s'estableixin en aquell Cenobi.(1)

Era molt frequent que'ls particulars se dotessin de forns colectius pera us dels habitants en un carrer o barriada, de la mateixa manera que's dotaven de pous pera utilitat comuna, forns y pous dels que encara ne queden resquicies en algunes localitats.

Com es natural, els forns de puja prestaven utilitat mes que a gent rural, als comparets de pobles y viles que no tenien (y menys tenen avuy) les facilitats que te el pagés que viu al camp pera disfrutar de forn propi. Per tal rahó se veuen obligats a comprar el pa, y..... "qui va a la fleca, gasta y s'asseca."

Botigues de blat y pallols.- El credit agrícol, constant preocupació de tots els afectats per els problemes agraris, va comptar en la nostra terra ab institucions meritíssimes. Ab tant y tant com se parla de Posits, ab tant com s' ha arribat a discursejar y llegislar sobre aquets cossos que ni's redressen ab vigor, ni acaben may de morirse, be hauría valgut mes que s'hagués procurat recullir l'esperit sa y cristiá de les nostres Botigues de Blat y dels nostres Pallols, fentne institucions rejovenides y adecuades a les necessitats y modo de ser d'ara.

Botigues, Pallols, Posits, deguessin el seu origen a una fundació piadosa, real, municipal, o a la iniciativa dels veins del poble, constituits o no en associació per altres fins, eren deposits de grans, que solíen destinarse a vendes y prestams en anys d'escassa cullita, pera la sembra y pera pastar. Responíen a la virtut de la previsió, propia de tots els temps y de tots els homes, de tal manera que la idea generadora d'aquestes institucions, se fa arrencar del poble d' Israel (2) quant el patriarca Joseph preveyent ab esperit profetich els set anys d'esterilitat que havien de succeir a altres tants de fertilitat extraordinaria, va disposar que s'amagatzemés tanta cantitat de grans, que arrivá a igualar les arenes del mar.

Si la virtut del estalvi y de la previsió es característica dels catalans, no cal dir quanta importancia tingueren semblants institucions en la nostra terra.

Ab molta minuciositat s'han donat a coneixe les Botigues del Panadés, accepció usada en alguna altra comarca. Botiga, en el llenguatje usual del país (3), significa lloch ahont se guarden els fruits del camp, a excepció del ví que's guarda al celler. Les Cases Rectorals tenien frecuentment Botiga pera tots els veins, de manera que així com primitivament se posá sots l'amparo del temple parroquial la cullita del ví, la Rectoría guardá, els cereals. Les Botigues no eren solament depositos comuns de grans; servíen pera subvenir a necessitats públiques, pera facilitar llevor en época de la sembra y blat pera pastar y al mateix temps pera subvenció de les iglesias.

Ajudats d'un escriptor (1) qui s'ha ocupat minuciosament d' aquesta materia, direm quelcom de la Botiga de la parroquia de Albá, al efecte de donar idea de tals institucions. La Botiga d'Albá, va ser fundada per decret episcopal de 26 d'Octubre de 1682, ab vint cuarteres de blat procedent de l'Administració del Roser, que, com antes altres, se proveía desde molt antich, per medi de cap tes, de productes agrícols.

Comentant les disposicions contingudes en un Decret de Visita de 1736, escriu l' escriptor:

"Con profundo sentido jurídico y conocimiento práctico de las cosas de agricultura, se establece la obligación de restituir el trigo en el mes de agosto próximo al del préstamo, es decir, á la terminación del año agrícola relativo á los cereales, ordenándose lo referente al aumento ó *puja*, con la sanción correspondiente á los morosos. Se ordena el reparto de trigo en tiempo oportuno entre los labradores, á arbitrio prudente del Cura y obreros, mediante seguridad de fianza. Por el apartado 3.° se crea la personalidad jurídica para interponer reclamaciones, restringiendo el aumento, *puja* ó interés, á solo un cuartan, doctrina muy cristiana y humanitaria: pero seguramente, demasiado suave para los deudores de mala fe, y perjudicial para otros que podían utilizar en otro año el trigo no devuelto, amén de que; con tal provisión, quedaba amortizado sin provecho un capital que podía seguir dando rendimiento. Y acerca de la *puja* debe consignarse que era módica, dado que excedía poco del 8 por ciento, siendo así que se prestaba con solo garantía personal y *exæquo et bono*.

Y finalmente se crea la contabilidad de la Botiga y la prohibición de vender lo que fuese necessario para el público servicio, destinando la parte de aumento en beneficio de la obra, es decir, á un objeto, que, en una ú otra forma, el pueblo debe atender, como es la conservación de su Iglesia ó templo".

Mes endevant se troba que els prestams de blat hi intervenían ademés dels administradors de la Botiga y del Rnt. Rector, un o dos regidors; el prestatari devía tenir qui l'afiansés.

La Botiga d'Albá, prestá blat a veins d'al tres pobles, lo que prova la prosperitat que assolí.

En alguns casos se condonava, per caritat, els deutes a alguns pobres; pero en alguna altra ocasió se troba que s'acordá no deixar mes blat als insolvents de mala fé.

¿Qui no veu en aquestos casos, un esperit de germanor y de caritat, al ensemps que de gran sentit practich? Pero vingué un temps pera la Botiga de Albá, com per totes les demés, de forta crisis.

Totes varen morir, directa o indirectament, a causa de la desamortisació.

En quant als Pallols, que tan grans serveys prestaren no sols als particulars, sino als Poders Publichs, en molt desgraciat estat te de trobarse l'arxiu municipal de qualsevol poble, que al registrarlo, no vinguin a les mans comptes y llibretes del Palloler, Clavari o administrador del Pallol o Payol: tant generalisada era aquesta institució, lo mateix en una capital de la importancia de Barcelona que en poblets insignificants y tanta era l'atenció que s'hi prestava y el moviment a que donava lloch. Involucrava la paraula Pallol un concepte tan arrelat en el nostre poble, que actualment encara se conserva aplicantse al edifici o part d'edifici que acullí l'institució; població hi ha, con Montblanch, que te un casal destinat avuy dia a un objecte que recorda perfectament el caracter primitiu del Pallol y que per tal es conegut: serveix de deposit de grans que son duts al mercat y no 's venen, mitjansant el pago de cínch centims per cuartera, fins al mercat seguent; cada any l'Ajuntament arrenda aquest local. A Vich en la Plassa del Mercadal hi ha una reconada que encara'ls vells l'anomenen Plassa del Pallol.

La bondat de les Botigues y dels Pallols salten a la vista: evitaven el vendre malament el comprar car y l'anar a raure al usurer. Tres ventatjes, entre altres, que basten y sobren pera compendre la importancia social de semblants institucions.

(1) Victorí Santamaría. *Derecho consuetudinario y economía popular* etc. p. 438.—Devém fer constar que aquesta obra ens ha guiat molt pera escriure aquest y l' anterior capitol.

(2) Dr. Antoni Elies y Rubert. *Discurso sobre el origen, antigüedad y progreso de los pósitos.*

(3) Santamacía. *La Notaría* de Barcelona. Mars de 1899.

(1) Santamaría.

****

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el Sr Juez de primera instancia de este partido con providencia del dia de hoy dictada en los autos de juicio ejecutivo instados por Don Manuel Puntas, Procurador de Don Luís Tugas Ribas, contra Don Julian Casanovas se sacan á pública subasta por término de ocho di s: una máquina de coser que dado su sistema antíguo y el estado de deterioro en que se encuentra es de valor cuarenta pesetas; un caballo color negro de edad al parecer cinco años sin lunar alguna que lleva vendado el casco de la pierna derecha de detrás y que en la actualidad tiene completamente curada la herida y atendido el estado de dicho caballo, su estatura, edad y condiciones del mismo, es de valor setecientas pesetas; las guarniciones que con destino al mismo caballo y que para la conducción de carro constan embargadas son de valor dado su actual relativo buen estado cuarenta y cinco pesetas; el carro señalado con el número noventa que está en buen estado es de valor trescientas pesetas que consta digo otro carro que consta señalado de número ciento nueve que está igualmente en buen estado; la caja de madera destinada al transporte de materias fecales es de valor cuarenta pesetas; los tres y medio sacos de algarrobas tienen un valor en la actualidad de diez y siete pesetas cincuenta centimos y los nueve cuévanos con patatas de las conocidas por *patatas de bolado blanch* importan cincuenta pesetas, formando un total valor de mil ciento noventa y dos pesetas cincuenta céntimos

Para el acto del remate que tendrá lugar en la sala Audiencia de este Juzgado el dia nueve de Agosto próximo á las once bajo las condiciones siguientes.

1.ª Que los muebles que se venden están de manifiesto en la casa número doscientos sesenta y cuatro de la calle de Prim de esta villa y el caballo estará de manifiesto en el acto de la subasta delante el edificio del Juzgado.

2.ª Que se harán tres lotes, uno consistente con el caballo; otro en la máquina de coser, guarniciones, dos carros y la caja para el transporte de matérias fecales y el tercer lote consistente en los tres y medio sacos de algarrobas y nueve cuevanos de patatas

3.ª Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores depositar previa cuenta en la mesa del Juzgado el diez por ciento del valor del lote respectivo

4.ª Que no se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes del avaluo y que el rematante deberá conformarse de los muebles ó semovientes en el estado en que se hallen sin que pueda reclamar cosa alguna referente á su estado.

Dado en Granollers á veinte y ocho Julio de mil novecientos seis

Felipe Rey. Ante mi **José M.ª Freixa.**

El Vallès. Setmanari autonomista, 4/8/1906, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Crónica Comarcal

Llerona

Apropósit del repartiment de consums d' aquest poble, *La Veu de Catalunya*, va publicar diumenge els següents comentaris, que son molt edificants, com se veurá:

"Déyem l' altre dia que 'l caciquisme desenfrenat que regna en el poble de Llerona (Franqueses del Vallés) s' esbrava de mála manera contra 'ls pacífichs vehins, entre altres medis, pel repartiment de Consums

Anulat el primer, se confeccioná 'l segon, mes injust que 'l primer, donchs els cacichs han posat empenyo en que s' aumentin les quotes precisament de tots els que 'n varen protestar per tenirles massa elevades. El que s' atreveixi contra nosaltres,—diuen—¡llenya! y si crida li pegarém més fort; per aixó maném pera fer lo que volém

S' ha celebrat la segona Junta d' agravis, y com en la primera, els regidors no adictes al alcalde no han sigut cridats

Per aquest fet, tan contrari al esperit de la lley, y per la injusta distribució de les quotes, s' han formulat en dita Junta multitut de protestes que han tingut de ser consignades en acta notarial, sabent perfectament que l' alcalde y secretari no les havíen de consignar en l' acta de la Junta

Son motivades, moltes d' aquestes protestes, pel fet d' haverse posat á uns quotes mes crescudes que á altres que paguen mes contribució; peró d' áltres n' hi ha que fan constar que no trobant els cacichs medis dintre la lley de carregarlos ominosament, els hi han inventat individnus en la familia, mentres que 'ls han rebaixat als amichs del alcalde, tals com á un seu cosí, que ademés és regidor-síndich, y alguns perits

Propietaris que paguen contribució industrial y rústica han sigut exclosos com á pobres de solemnitat; un d' ells el germá del alcalde

No 's comprén mes atreviment; peró aquells caciquets se creuen autorisats pera ferho tot, perqué compten ab el diputat á Corts y ab un altre subgectet de cárrech públich á qui tothom considera culpable de lo que passa á Llerona y en tot el districte de Granollers, un home que, després de ferse rich trafiquejant ab consums, porta la discordia á tot arreu, revenjantse despiadadament dels que tenen la dignitat de no seguirlo y de no contribuir, ab ell, al saqueig dels fondos comunals dels pobles"

Es un vergonya que la prempsa de Barcelona hagi de parlar en semblants termes de la nostra estimada població.

A tot arreu s' han d' enterar de la cafrería aquí regnant, lo qual ens humilía y fa passar al poble per lo que no es

Hi ha mes persones decents de lo que sembla: lo que hi ha es que els inmoráls son ajudats desde Granollers y desde Barcelona ab medis gens escrupulosos y pujen (per ara) per demunt dels altres. Pero ja s' acabará y á no tardar gaire.

Mollet.

A mida que 'ns acostém á la festa major l' animació creix y tothom se prepara en lluhirse qui mes pugui.

La societat «La Pau» te contractat un envelat que segons diuen els que l'han vist, es extraordinariament gran, deixará enrera al de La Garriga y será illuminat profusament per la electricitat. El número del programa que ab més desitj s' espera, es el concert que donará en el teatre de la societat «La Pau» l' Orfeó *Nova Catalonia*.

La Fraternitat Republicana també posa tots els medis en presentar un bon programa per divertiment dels seus socis.

Ha causat molta extranyesa el que el senyor Alsina fassi 'l *grande* donant subvencions á la Fraternitat Republicana, quan segons se diu tantes atencions té per correspondrer.

Mes extrany es encara que 'l senyor Alsina vulgui mostrarse tant generós ab qui en tota ocasió que s' ha presentat li ha demostrat el seu desafecte y fins antipatía, puig que 'l senyor Alsina no ha pogut ingressar en el Centre Republicá per havérseli negat el que figurés com á soci, per no considerarsel prou fidel á la causa republicana. ¡El senyor Alsina fidel!

Sobre la fidelitat del senyor Alsina, en pot donar rahó en Paxaró, que cent y una vegada els hem vist amichs y enemichs.

═

L' altre dia se corregué que 'ls regidors administradors del poble havíen presentat la dimissió per no volguer reposar al senyor Alsina en el cárrech de Secretari Tal nova tant bon punt se sapigué la procedencia y la persona que la havía donada perdé tota l' importancía, puig que sapiguentse que havía sortit del *Trianon* y que l' havía donada l' Alsina, tothom entengué que debía esser un somni del seu autor, com un de tants dels que ab freqüencia deu interrompre el mal humor que li donen les penes que ab justa recompensa sofreix després d' una vida plena d' estrafaleríes. ¡Quan li tarden veurer realisats els seus somnis!

Cardedeu

Dissapte vinent la Secció Dramática de la societat «La Unió Lliberal» de Granollers, dirigida per don Vicents Boix, vindrá á donar una funció en el Casino posant en escena el drama *Muralla de Ferro* y la pessa *Lo Capó de Nadal*.

Per les referencies que tením, creyém que obtindrá un éxit.

Caldas.

Estém en el mes de les festes: el dia 2, va celebrar el carrer de Vich y Arrabal dal Remey la seva festa de barri; avuy dia 4. el barri de Sant Domingo; demá dia 5, el de la Mare de Deu de les Neus, ab funcions relligioses á la capella del Remey y á la Iglesia parroquial, concerts, balls, sortija y altres varis entreteniments pera la gent menuda; el dia 11, tindrá lloch la celebració de la festa de Santa Susagna: al matí á les 10, solemne professó, acompanyant la imatje de la Santa desde l' Hospital á la Iglesia Parroquial, celebrantse acte seguit una missa á gran orquesta y sermó, assistint á dits actes les autoritats locals. A la tarde, concert y á la nit un escullit ball, en el Casino Caldense. El programa musical de la festa esta á cárrech de la orquesta «La Caldense» d' aquesta Vila.

Y á propósit de festes: el dilluns passat va celebrarse l' aniversári del atach carlista. per el poch exit que va tenir y que va disminuint cada any podríen convencers. els pochs que s' empenyen en sostenir aquesta festa festa, de que 'l poble la mira ja ab indiferencia y que ja no te rahó de ser, degut á que s' ha volgut fer qüestió de partit mes que festa popular. ¿No seria millor y de mes bons resultats práctichs pera la població, ressucitar la antigua festa major de Santa Susagna, morta per la de *La Pau*, com vulgarment se diu per aquí? Podría trasladarse dita festa major en el mes de Maig, época de la primera temporada de banys, en que l' afluencia de forasters y demés reportaría beneficis positius. Meditin sobre aixó les autoritats y propietaris de banys, principals interessats, y á veurer si podría portarse á efecte lo indicat, que no costaría tan com sembla.

═

Per trasllás del vicari d' aquesta parroquia Mossen Joseph Garreli, ha pres possesió del mateix carrech Mossen Jaume Rosell procedent de Cubelles.

═

Se troba estiuejaut en aquesta Vila, hostatjada en el balneari de Forns, y á carrech de les professores de la capital donya Magdalena Bellver y senyoreta Marina Fortuny, una de les seccions de noyes de les colonies escolars que subvenciona l' Ajuntament de Barcelona. Estará aquí tot el mes d' Agost.

Granollers.

Continua pendent la qüestió dels drets d' entrada de rahims de la darrera cullita, que 'ls cacichs varen perdonar als que 's comprometessen á votar per ells en les darreres eleccions.

Aixó, dit sense embuts, es pres aquí per molts com la cosa mes natural del mon, perqué estém tan acostumats al lladronici municipal, que no sembla sinó que al usurpar drets del Comú, es no perjudicar á ningú.

En una població mitjanament ben administrada, aquest fet que es tant del domini públich, tindría prompte esmena y revoltaría les conciencies honrades. Aquí per la forsa de la costúm, sols som alguns *puritans* els qui ens escandelitzém; en general es tolerat, com un de tants medis d' aguantarse els qui ens desadministren.

Sembla que alguns regidors entenent que la *caritat* ben ordenada comensa per un mateix van incluits en la llista de defraudadors. Per lo vist son molts els que s' acontenten en estafar al erari municipal cinch pessetes, tolerant aixi que un altre ne rebi mil. ¡Quant sabó se necessitária pera fer la neteja necessaria!

Escrit aixó, se 'ns fa entrega pera la corresponent inserció, de les següents ratlles:

Sembla que aquest any se trobará l' Ajuntament ab algunes dificultats pera cobrar l' impost de consums per la entrada de rahims.

Se diu que hi ha qui 's proposa no pagar, mentres no paguin els que per *concessió electoral* se 'n varen evadir l' any passat, comensant per alguns regidors que tenen la barra de passar per defraudadors de la Corporació que administren, total per quatre pessetes miserables. ¡Si al menys s' embutxaquessin com altres algunes mils pessétes!

No hi ha vergonya.

═

Ha deixat de surtir segons sembla aquell periódich indecent de qual aparició ens planyíem en un dels números passats.

Ho celebrém pel bon nom de Granollers encara que sigui deguda á combinacions de la política local,

═

HACA y TARTANA SE VEN
Enginyer, 9. — GRANOLLERS

═

Dissapte passat celebrá la seva festa el barri de Santa Agna ab molt lluhiment.

De bon matí hi hageren passades; després, Ofici solemne á la Capella; y al mitj dia, Dansa en el envelat que s' aixecá á la plassa de les Olles.

A la tarde, concerts y balls en dita plassa y á la del Cuartel.

Al vespre, se celebraren balls á la plassa del Cuartel, carrer de Santa Agna y plassa de les Olles, vejetse aquestos molt concorreguts.

La part musical anava á carrech de les orquestes «La Catalana» y «Nova Catalana» respectivament, á mes d' algun piano de manubri.

═

—**Sulfats de Coure DEBRIEG.**—D' acció segura y aplicació senzilla y económica.
Dipósit y venda: *Manel Tort*.—Granollers.

═

Avuy celebra la seva festa el barrl de Sant Domingo. Hi ha contractada la orquesta «Moderna Catalana».

═

Demá a la tarde tindrá lloch una Conferencia en Centre de Unió Republicana.

****

Mercat de Granollers

Preus del dia 2 de Agost de 1906

Blat	15'00	Ptes.	quartera
Fabons	12'50	id.	id.
Patates . .	de 03'50 á 04'00	id.	quintá.
Ous	01'35	id.	dotzena.
Gallines . .	de 12'00 á 14'00	id.	parell.
Pollastres .	de 04'00 á 07'50	id.	id.
Conills . .	de 03'00 á 05,00	id.	id.

Imp. J. Joseph.—Granollers.

El Vallès. Setmanari autonomista, 4/8/1906, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

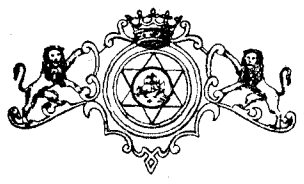

"EL NORTE"

Compañía Anónima de Segurs contra incendis

CAPITAL SOCIAL 5.000.000 de Ptes.

Agent: **Ramon Raméntol.**—*Lletjós, 31.*—**GRANOLLERS**

EL ÁGUILA

Magatzéms de Robes Fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ Á MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Imprempta "La Industria"

de

JAUME JOSEPH

Santa Elisabet, 3.--GRANOLLERS.

Treballs económichs pera 'l Comers y la Industria.
Material modern pera obres y revistes.
Especialitat en esqueles mortuories

Banch Vitalici d' Espanya

Segurs de Vida

Capital Social.	Ptes.	15 000.000
Reserva en 31 Desembre 1903. . . .	„	17.638.509
Capitals assegurats desde la fundeció de la Companyía fins á 31 Desembre 1904 .	„	447.209.151'76
Pagat als assegurats fins á igual fetxa.	„	30.758.545'62

Aquesta Societat se dedica á constituir capitals pera la formació de dots, redempció de quintes y demés combinacions análogas, rendas vitalicies, inmediates ó diferides y compra d' usufructes y nues propietats.

Domicili Social: **Ample, 64.-BARCELONA.**
Delegació á Granollers y son partit: Carles Guimerá.-Plassa de la Corona. 5.—**GRANOLLERS.**

Publicacions ESTVDIS

Edicions Populars

HISTORIA DE CATALUNYA

Recopilació y resúm de totes les publicades per eminents historiadors fins á la fetxa.
Desde'ls temps primitius fins al meeting de solidaritat catalana, celebrat á Girona el dia 11 de Febrer d'aquest any.
Obra d'estudi y propaganda.
Redacció á carrech de coneguts literats catalans.
Mapes y grabats.

Quaderns dezenals de 16 planas á 10 centims.

S' admeten suscripcions en l'Administració d'aquest periódich (carrer de Lletjós, 31.—GRANOLLERS).

SASTRERIA DE

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.--GRANOLLERS.

Tinch la satisfacció de participar á mos clients y al públich en general haver rebut els géneros de la temporada d'ístiu.

Trajos desde 40 á 100 pessetes

PROMPTITUT, ECONOMIA Y ESMERADA CONFECCIÓ

Agencia general de Negocis

DE

MANEL TORT. - Plassa de la Corona, 6 - Granollers.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Procures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstems hipotecaris y en lletres; cobro de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets Reyals; Associació y expedients de quintes; Serveys y trevalls especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc ; etc.

Tractes y honoraris convencionals. **Abonats de varies classes ó tarifes.**

El Problema Catalán obra escrita pel diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer.—Preu: **30 céntims.**—Se ven á l' Administració d' aquest setmanari. (Lletjós, 31.- Granollers).

Disponible

El Vallès. Setmanari autonomista, 4/8/1906, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers